

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK - HITOKTATÓK - VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Geisselhardt Sára, Molnár Dzszenifer,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Molnár Dzszenifer

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Bíró Dominika, Járai Ferenc,
Rácz Édua Anna

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Húsvét 5. vasárnapja

Jn 14,1-12

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Én vagyok az út, az igazság és az élet.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

„Ne nyugtalankodjék a szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek. Atyám házában sok hely van. Ha nem így lenne, mondtam volna-e: Elmegyek és helyet készítek nektek? Ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök, és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok. Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek!”

Ekkor Tamás így szólt: „Uram, mi nem tudjuk, hogy hova mégy; hogyan ismerhetnénk hát az utat?” Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam. Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok.”

Fülöp megjegyezte: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég nekünk!” Jézus így válaszolt: „Már olyan régóta veletek vagyok, és nem ismersz engem, Fülöp? Aki engem lát, az látja az Atyát is. Hogyan mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszed talán, hogy én az Atyában vagyok s az Atya énbenem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, és a tetteket is Atyám cselekszi, aki bennem van. Higgyétek el, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbenem. Ha másért nem, legalább a tetteimért higgyétek!

Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket fogja végbevinni, amelyeket én cselekszem, sőt még nagyobbakat is tehet azoknál, mert én az Atyához megyek.”

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Bibliikus vonal

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László o.s.b. Újszövetség-fordítása
¹ Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum et in me credite.	¹ Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek!	¹ Ne nyugtalankodjék szívetek. Hisztek Istenben, és bennem is higgyetek.	¹ „Ne nyugtalankodjék szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek.	¹ Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.	¹ Ne nyugtalankodjék a szívetek! Higgyetek Istenben, és higgyetek bennem is!
² In domo Patris mei mansiones multae sunt; si quo minus, dixissem vobis, quia vado parare vobis locum?	² Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek.	² Atyám házában sok hajlék van. Ha nem így volna, mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni számotokra?	² Atyám házában sok hely van, ha nem úgy volna, megmondtam volna, hiszen azért megyek, hogy helyet készítek nektek.	² Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítek nektek.	² Atyám házában sok hajlék van. Ha nem így volna, mondtam volna nektek, hogy elmegyek helyet készíteni nektek?
³ Et si abiero et praeparavero vobis locum, iterum venio et accipiam vos ad	³ Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is	³ És ha már elmentem és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszlek titeket, hogy ahol én	³ Ha aztán elmentem, helyet készítettem, ismét eljövök, és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott	³ És ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszlek titeket; hogy a hol én	³ És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én

meipsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis.	ott legyetek, ahol én vagyok.	vagyok, ti is ott legyetek.	legyetek, ahol én vagyok.	vagyok, ti is ott legyetek.	vagyok, ti is ott legyetek.
⁴ Et quo ego vado, scitis viam ”.	⁴ Hisz ismeritek oda az utat, ahová megyek.”	⁴ Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek.«	⁴ Hiszen ismeritek az utat oda, ahová megyek.”	⁴ És hogy hová megyek én, tudjátok; az útát is tudjátok.	⁴ Ahová pedig én megyek, oda ismeritek ti az utat.
⁵ Dicit ei Thomas: „Domine, nescimus quo vadis; quomodo possumus viam scire?”.	⁵ Erre Tamás azt mondta: „Uram, nem tudjuk, hova mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?”	⁵ Tamás erre azt mondta neki: »Uram, nem tudjuk, hová mégy, hogyan ismerhetnénk az utat?«	⁵ „Uram, jegyezte meg Tamás, nem tudjuk hová mégy, hogyan ismerhetnénk az utat?”	⁵ Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mimódon tudhatjuk azért az útát?	⁵ Uram – mondta neki Tamás -, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudhatnánk az utat?
⁶ Dicit ei Iesus: „Ego sum via et veritas et vita; nemo venit ad Patrem nisi per me.	⁶ „Én vagyok az út, az igazság és az élet – válaszolta Jézus. – Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.	⁶ Jézus azt felelte neki: »Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak általam.	⁶ Jézus így szólt: „Én vagyok az út, az igazság és élet. Senki sem jut az Atyához, csak én általam.	⁶ Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.	⁶ Jézus így válaszolt: - Én vagyok az út, az igazság és az élet: senki sem jön az Atyához, csakis rajtam keresztül.
⁷ Si cognovistis me, et Patrem meum utique cognoscetis; et amodo cognoscitis eum et vidistis eum ”.	⁷ Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek, de mostantól fogva ismeritek és látjátok.”	⁷ Ha engem megismertetek volna, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek és láttátok őt.«	⁷ Ha ismernétek engem, Atyámat is ismernétek. Mostantól fogva azonban ismeritek és látjátok őt.”	⁷ Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.	⁷ Ha megismertetek volna engem, akkor ismernétek az Atyát is. De mostantól fogva kezditek megismerni őt, és látjátok őt.
⁸ Dicit ei Philippus:	⁸ Erre Fülöp kérte: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, s az elég lesz nekünk.”	⁸ Ekkor Fülöp kérte őt: »Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!«	⁸ „Uram, szólj közbe Fülöp, mutasd meg nekünk az Atyát! Ez elég nekünk.”	⁸ Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk!	⁸ Uram – mondta neki Fülöp -, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!

<p>„Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis ”.</p> <p>⁹Dicit ei Iesus: „Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovisti me, Philippe? Qui vidit me, vidit Patrem. Quomodo tu dicis: „Ostende nobis Patrem”?”</p> <p>¹⁰Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quae ego loquor vobis, a meipso non loquor; Pater autem in me manens facit opera sua.</p> <p>¹¹Credite mihi quia ego in Patre, et Pater in me est; alioquin propter opera ipsa credite.</p>	<p>⁹„Már oly régóta veletek vagyok – felelte Jézus –, és nem ismersz, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát is látta. Hogy mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát?”</p> <p>¹⁰Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok s az Atya bennem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, s a tetteket is az Atya viszi végbe, aki bennem van.</p> <p>¹¹Higgyétek, hogy én az Atyában vagyok, s az Atya bennem. Ha másképpen nem, legalább a tetteimért higgyétek.</p>	<p>⁹Jézus így válaszolt neki: »Annyi idő óta veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát látta. Hogyan mondhatod hát: ‘Mutasd meg nekünk az Atyát’?»</p> <p>¹⁰Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem? Az ígéket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, aki bennem lakik, ő cselekszi a tetteit.</p> <p>¹¹Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem. Ha másért nem, hát legalább a tettekért higgyetek.</p>	<p>⁹Jézus így válaszolt: „Már oly régóta veletek vagyok és nem ismersz engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát is. Hogyan mondhatod hát: mutasd meg nekünk az Atyát?”</p> <p>¹⁰Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok és az Atya énbennem? A tanítást, amit hirdetek nektek, nem magamtól mondom, és a tetteket is Atyám cselekszi, aki bennem van.</p> <p>¹¹Higgyétek, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem. Ha másért nem, legalább tetteimért higgyetek.</p>	<p>⁹Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?”</p> <p>¹⁰Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, a melyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat.</p> <p>¹¹Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higgyetek nékem.</p>	<p>⁹Annyi ideje veletek vagyok – válaszolta Jézus -, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod: „Mutasd meg nekünk az Atyát?”</p> <p>¹⁰Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A szavakat, amelyeket mondtam nektek, nem magamtól mondom. Az Atya bennem lakozva viszi végbe műveit.</p> <p>¹¹Higgyetek nekem: én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van! Legalább e művek miatt higgyetek!</p>
---	--	--	---	---	--

¹² Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, opera, quae ego facio, et ipse faciet et maiora horum faciet, quia ego ad Patrem vado.	¹² Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én végbevittem, sőt még nagyobbakat is végbevisz, mert az Atyához megyek,	¹² Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi majd végbe, amelyeket én teszek, sőt nagyobbakat is tesz majd azoknál, mert én az Atyához megyek.	¹² Bizony, bizony, mondom nektek: aki bennem hisz, ugyanazokat a tetteket fogja végbevinni, amiket én magam teszek, sőt nagyobbakat is fog tenni azoknál, mert én az Atyához megyek.	¹² Bizony, bizony, mondom nektek: A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.	¹² Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz bennem, azokat a műveket viszi majd véghez, amelyeket én teszek, sőt ezeknél nagyobbakat is véghezvisz, mert az Atyához megyek.
---	---	--	---	---	---

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

1. Párhuzamok János evangéliumán belül

1,4 “Benne az élet volt, s az élet volt az emberek világossága.”

1,18 “Istent nem látta soha senki, az Egyszülött Isten nyilatkozta ki, aki az Atya ölén van.”

1,43 “Másnap Galilea felé tartva találkozott Fülöppel. Felszólította: „Gyere és kövess!”

1,50 “Jézus ezt felelte neki: „Mivel megmondtam, hogy láttalak a fügefafa alatt, hiszel. De nagyobb dolgokat is fogsz még látni.”

2,11 “Ezzel kezdte meg Jézus csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkozta dicsőségét, s tanítványai hittek benne.”

5,20 “Az Atya ugyanis szereti a Fiút, s mindent megmutat neki, amit tesz. De még nagyobb dolgokat is mutat neki, hogy csodálkozzatok rajta.”

5,36 “De nekem olyan bizonyosságom van, amely felülmúlja Jánosét: tetteim, amelyeknek a végbevételét az Atya bízta rám. Ezek a tettek, amelyeket végbeviszek, maguk tanúskodnak mellettem, hogy az Atya küldött.”

7,34 “Keresni fogtok, de nem találtok, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek.”

8,19 “Erre megkérdezték tőle: „Hol van az atyád?” „Sem engem nem ismertek, sem Atyámat – felelte Jézus. – Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek.”

8,28 “Jézus mégis folytatta: „Amikor majd fölmagasztaltatik az Emberfia, megtudjátok, hogy én vagyok, s hogy semmit nem teszek magamtól, hanem azt hirdetem, amire Atyám tanított.”

8,35 “A szolga nem marad ott mindig a házban, a Fiú azonban mindvégig ott marad.”

10,28-30 “Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, nem ragadja ki őket a kezemből senki. Atyám adta őket nekem, s ő mindenkinél nagyobb: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. S én és az Atya egy vagyunk.”

10,38 “De ha azokat viszem végbe, akkor ha nekem nem hisztek, higgyetek a tetteknek, hogy végre lássátok és értsétek: az Atya bennem van s én az Atyában vagyok.”

11,16 “Tamás, akit melléknevén Didimusznak hívtak, így szólt a többi tanítványhoz: „Menjünk mi is, haljunk meg vele együtt!”

11,25 “Jézus így folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.”

12,26 “Aki nekem szolgál, az engem kövessen, s ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is. Aki nekem szolgál, azt megtiszteli az Atya.”

12,32 “Én meg, ha majd fölmagasztaltatom a földről, mindenkit magamhoz vonzok.”

12,44-45 “Jézus azonban fennhangon hirdette: „Aki hisz bennem, nem bennem hisz, hanem abban, aki küldött, s aki lát, azt látja, aki küldött.”

12,49 “Mert nem magamtól beszéltem, hanem aki küldött, az Atya hagyta meg, mit mondjak és mit hirdessek.”

13,36 “Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mégy?” „Ahova megyek – válaszolta Jézus –, oda most nem jöhetsz velem, de később követni fogsz.”

14,27 “Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.”

16,33 “Azért mondtam el ezeket nektek, hogy békességet találjatok bennem. A világban üldözést szenvedtek, de bízzatok, mert legyőztem a világot.”

17,6 “Kinyilatkoztattam nevedet az embereknek, akiket a világból nekem adtál. A tieid voltak, s nekem adtad őket, és megtartották tanításodat.”

17,24 “Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol vagyok, s lássák dicsőségemet, amelyben részesítettél, mivel már a világ teremtése előtt szeretted.”

20,24-29 “A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimusz, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt közepén, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen,

hanem hívó!” Tamás fölkiáltott: „Én Uram és Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

21,22 “Jézus így válaszolt: „Ha azt akarom, hogy maradjon, míg el nem jövök, mi gondod vele? Te kövess engem!”

2. Szinoptikus párhuzamok

Mt 11,27 “Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú kinyilatkoztatja.”

Mt 17,17 “Jézus így válaszolt: „Hitetlen és romlott nemzedék! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig tűrjelek benneteket? Hozzátok ide!”

Mk 11,22 “Jézus így felelt: „Ha hisztek Istenben”

3. Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 33,18 “Azután (Mózes) ezt kérte: „Hadd lássam meg dicsőségedet.”

MTörv 1,21 “Íme, az Úr, a te Istened adja neked ezt a földet, rajta, vedd birtokba, ahogy az Úr, atyáid Istene megígérte. Ne félj és ne csüggedj!”

MTörv 1,33 “aki előttetek haladt az úton, hogy táborhelyet keressen nektek: éjszaka a tűzben, hogy mutassa az utat, amelyen menetek kell, nappal pedig a felhőben.”

Sir 4,14 “Szentélyben szolgálnak, akik szolgálják őt, és akik szeretik, azok az Úr kedveltjei.”

2 Krón 20,17.20 “Nektek azonban nem kell harcolnotok. Csak álljatok oda, és maradjatok veszteg. Akkor meg fogjátok látni, hogyan segít meg az Úr benneteket, Júdát és Jeruzsálemet. Ne féljete és ne rettegjete! Holnap vonuljatok ki eléjük, és az Úr veletek lesz!” “Kora reggel föl is keltek, és kivonultak Tekoa pusztájába. Elindulás előtt Jehosafát eléjük állt, és így szólt: „Hallgassatok rám, Júda és Jeruzsálem lakói! Bízatok az Úrban, a ti Istenetekben, és akkor életben maradtok. Higgyetek prófétáinak és boldogultok.”

Róm 5,2 “Általa jutottunk hozzá a hitben a kegyelemhez, amelyben élünk, és dicsekszünk a reménységgel, hogy az isteni dicsőség részesei lehetünk.”

2 Kor 4,4 “Az ilyen hitetleneknek az e világ istene elvakította értelmüket, hogy az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium világossága ne ragyogjon fel nekik.”

2 Kor 5,1 “Tudjuk ugyanis, hogy ha földi sátrunk leomlik, Istentől kapunk lakást: örök otthont a mennyben, amit nem emberi kéz épített.”

Ef 3,12 “a benne való hit által van bizalmunk és biztonságos utunk Istenhez.”

Fil 1,23 “Mind a kettő vonz: Szeretnék elköltözni, hogy Krisztussal egyesüljek, mert ez mindennél jobb volna.”

Kol 1,15 “Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsősülötte.”

1 Tessz 4,17 “A felhőkön velük együtt elragadtatunk a magasba Krisztus elé, és így örökké az Úrral leszünk.”

Zsid 1,3 “Mint dicsőségének kisugárzása és lényegének képmása, ő tartja fenn hathatós szavával a mindenséget. A büntől való megtisztítást elvégezve helyet foglalt az isteni Fölség jobbán”

Zsid 6,19-20 “Lelkünk biztos és szilárd horgonya ez, amely a függöny mögé ér, ahová elsőnek lépett be értünk Jézus, a Melkizedek rendje szerint való főpap.”

Zsid 10,20 “Ezt az élethez vezető új utat a függönyön, vagyis saját testén keresztül nyitotta meg nekünk.”

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Az apostolok szívét összezavarták Jézus szavai, és aggodalom töltötte el őket: amikor Péternek megjövendölte, hogy megtagadja őt, és ezt neki mondta, aki az apostolok közül a legbuzgóbb és leghűségesebb volt, de ugyanakkor kijelenti, hogy ne nyugtalankodjon a szívük. Igazi megnyugvás köszöntött azonban lelkükben, amikor ezt mondta az Úr: „*Atyám házában sok hely van. Ha nem így lenne, mondtam volna-e: Elmegyek és helyet készítek nektek? Ha majd elmegyek és helyet készítek nektek,*” Ebben a házban mindenkinek megvan a maga elkészített helye, lehet, hogy valaki bölcsebb, szentebb vagy éppen erősebb. Mindezeket nem kell testvérednél figyelgetned, mert mindenkinek előkészített helye van. Már csak azért sem, mert

hasonlóképpen lesz, mint amikor a példabeszédbeli szőlősgazda minden munkásának megadta a nap végén a bérét. Aki reggeltől estig ott dolgozott és aki csak egy órát dolgozott ugyanannyit kapott. Az Isten országa is ilyen. Nem élt ott valaki hosszabb vagy rövidebb életet, mint a másik, hiszen mindenkinek örök élet az osztályrésze. Nem boldogabb vagy szomorúbb valaki a másikinál, mert mindenkinek örök boldogság az osztályrésze.

Vö.: Szent Ágoston püspök, Szent János evangéliumához 67, 2 (Agostino, *In Ioan.* 67, 2)

2.3. Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

Az *evangéliumban* (Jn 14,1-12) Jézus elmondja, helyet készít tanítványainak az Atya házában. Az égi hazába jutás reménye hangzik fel az *egyetemes könyörgésekben*: a bevezetőben elhangzik, hogy Jézus Krisztus lakást készített számunkra is az Atya házában majd az ötödik és a záró könyörgésben is megmutatkozik az égi haza reménye és az erre irányuló kérés.

Az *áldozás utáni könyörgés* szintén ennek a reménynek ad hangot: „Kérünk, Istenünk, légy irgalmas a te népedhez, és minket, akiket a mennyei misztériumokba beavattál, vezess át a régiből az új életbe.”

Az Atya, akinek házában Jézus helyet készített számunkra, isteni élete részeseivé tett minket: ennek ad hangot a *felajánló könyörgés* is.

Ebben az evangéliumban hangzik el Jézustól az, hogy „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” – ez hangzik el az evangéliumot felvezető *alleluja versben* is (Jn 14,6).

Jézus azt mondja, aki hisz benne, ugyanazon, sőt még nagyobb tetteket is végre tud hajtani, mint amiket ő vitt végbe e földön. Ehhez kapcsolható a *kezdőének* tartalma: „Az Úrnak új dalt énekeljete, mivelhogy csodákat művelt, tudtul adta hűségét a nemzeteknek, alleluja.” (Zsolt 97,1-2).

A nagy tettek véghezvitele, és az isteni kiválasztottság a szentleckében is megjelenik (1Pét 2,4-9). A szentlecke továbbá a Krisztusba való hit szerepét illetően is kapcsolódik az evangéliumhoz: „ő, mivel hisztek benne, a dicsőségetekre válik”. Ezekhez a gondolatokhoz kapcsolható az olvasmány az ApCsel-ből (6,1-7), mely szakaszban a hagyomány a diakonátus eredetét látja.¹

Szintén a hitből fakadó nagy tetteket hirdeti az *áldozási ének*, az evangéliumi szakaszhoz hasonlóan János evangéliumának jézusi szavaival: „Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz”. (Jn 15,15).

2.3.2. Liturgikus énekek

¹ Az állandó diakónusok képzésének szabályai – Katolikus Nevelés Kongregációja és a Klérus Kongregációja, Vatikánváros, 1998, Bevezetés II.2., <http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=138>

Gitáros énekek:

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

Te vagy az út, az igazság, Te vagy az élet...

<https://www.youtube.com/watch?v=w-SPutKzFtk>

Kotta: <http://www.keresztenydalok.hu/enekek/tevagyzut>

Szerző: *Silbye Jenő*

E H A E

Te vagy az Út, az Igazság, Te vagy az Élet!

H A E

Hozzád megyek, áldom Neved, általad élek.

A f# E c#

| |: Megszabadítottál, kenyeret, s bort adtál.

E H7 E

Tested és Véred táplál, húséged éltet.

C7

Halleluja! :| |

Másodszori ismétlés "F" dúrban

Harmadszori ismétlés : "G" dúrban

266. Maradj mellettem

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

Pintér Béla - Te vagy az út

<https://www.youtube.com/watch?v=3HWr4SIH15U>

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

Mindig veled járok az úton/Maradj mellettem

<https://www.youtube.com/watch?v=TirVoeaicik>

Kotta:

<http://magyarovar.hu/kottak/266.%20Maradj%20mellettem.pdf>

Ref.

In - du - lok most új - ra az ú - ton Ő - rizz en - gem légy Te a cé - lom

Ó U - ram jöjj bár - mer - re já - rok ma - radj mel - let - tem.

Kér - lek Té - ged légy kö - ze - lem - ben Min - den ó - rán min - den perc - ben

Min - den éj - jel s ha el - jön a reg - gel ma - radj mel - let - tem.

Tisz - ta pil - lan - tá - sod a fény ne - kem,
Add hogy té - ged lás - son ki en - gem lát

Sza - va - id - ből szü - le - tik é - ne - kem.
Add hogy sza - va - id hal - ja sza - va - mon át.

Rá - jö - vök, hogy mért Ve - led é - lem é - le - tem
Add hogy ben - nem rád ta - lál - jon ki gon - dol Rád

Hű sze - re - te - ted a vá - lasz Is - te - nem.
Sze - re - te - ted kí - sér - jen egy é - le - ten át.

f#(fis) =

„Ne nyugtalankodjék a szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek.
Atyám házában sok hely van.”

Bizakodjatok, jó az Úr

https://www.youtube.com/watch?v=AO_TvK9gr-Q

kotta: Kék könyv 244.

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

Élet van tebenned, erő van tebenned

<https://www.youtube.com/watch?v=prek03b7O90>

Kotta: <http://www.keresztenydalok.hu/enekek/eletvantebenned>

Szerző: Daniel Gardnet

G em
Élet van tebenned, erő van tebenned,

C GD
Remény van tebenned, ó Jézus.

G em
Élet van tebenned, erő van tebenned,

C GD
Remény van tebenned, ó Jézus.

C D G
Így dicsérlek életemmel

C D G
És áldlak minden erőmmel,

D G E am
Az életemmel, minden erőmmel.

C D GD
Csak benned van reményem.

Élet van tebenned ...

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

Megszólítottál, és nevémen hívtál

<https://www.youtube.com/watch?v=TH5ZskWOqD0>

Kotta:

<http://dics.pecsiomega.hu/upload/akkordkotta/Megszolitottal%20es%20nevemem%20hivtal%20A.pdf>

MEGSZÓLÍTOTTÁL

A/C# D F#m E
Megszólítottál és nevemen hívtál
A/C# D F#m E
Életed adtad az életemért.
A/C# D F#m E
Hazatértem, és otthont találtam
A/C# D F#m E⁴E
Benned örökké megpihennék.

R:

A/C# E F#m
Ezer év egy nap a Te sátrad mélyén,
A/C# E F#m
És minden nap Nálad ezer év.
A/C# E F#m E D /E/
Megpihennék ott mindörökké!

Tebenned bízom, Kösziklám, Váram
A vad vihar ellen Te vagy védelem.
Itt maradok, és megnyugszom Nálad
Messze szalad minden félelem

F#m E
Ó, Szentszellem
A/C# E
Áradj szét (áradj szét)!
F#m E A/C#
Taníts engem utadra,
D²A/C# E⁴E
Hogy éljek én!

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)
Krisztus fénye út a sötétben

<https://www.youtube.com/watch?v=Qwv85W1Axsw> (Nagyvárad
Ifi)

<https://www.youtube.com/watch?v=W6vN5QkLry0> (Mike Duó)

Kotta:

<http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/enek/jezus-fenye-ut-sotetben>

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)
Velem vándorol utamon Jézus

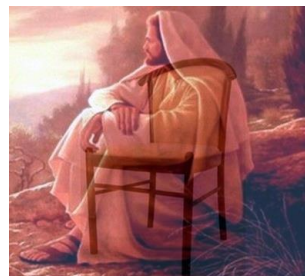
<https://www.youtube.com/watch?v=qfByf-qTV-0>

Kotta:

http://csecsy.hu/konyvek/enekskonyv/velem_vandorol_utamon_jezus

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

„Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok.” Fülöp megjegyezte: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég nekünk!” Jézus így válaszolt: „Már olyan régóta veletek vagyok, és nem

ismersz engem, Fülöp? Aki engem lát, az látja az Atyát is.” (Jn 14,7-9)

Bruno Ferrero – Az üres szék

Egy idős ember súlyosan megbetegedett.. A plébánosa elment hozzá, hogy meglátogassa otthonában. A szobába lépve szeme egy üres széken akadt meg, amely szokatlanul állt ott a beteg ágya mellett. Meg is kérdezte a beteget, mire kell neki az az üres szék.

A beteg elmosolyodott, majd gyenge hangon válaszolt:

- Azt szoktam képzelni, hogy Jézus ül a széken.

Vele beszélgettem most is, mielőtt ön bejött hozzám... Hosszú éveken át nehézségeim voltak az imádsággal. Egyszer aztán az egyik barátom megmagyarázta, hogy az imádság nem más, mint beszélgetés Jézussal. Ezért hozzászoktam, hogy azt képezem, Jézus ül a széken velem szemben.

Vele beszélgetek, s várom, mit válaszol szavaimra. Azóta semmi nehézségem nincs az imádkozással.

Néhány nap múlva az öregember lánya csengetett a plébánián. Azért jött, hogy a szomorú hírt közölje a plébánossal: meghalt az édesapja.

Elmondta:

- Egy-két órára magára kellett hagynom. Mire visszamentem hozzá, már halott volt. A feje arra az üres székre támasztva nyugodott, aminek állandóan ott kellett lennie az ágya mellett.

Forrás: <http://www.hotdog.hu/minden-ami-aktualis/mesek-tortenetek/bruno-ferrero-az-ures-szek>

Kiegészítő gondolatok:

Brennan Manning így ír: „A hit Krisztusa semmivel sem kevésbé elérhető számunkra jelen feltámadott voltában, mint a történelem Krisztusa volt emberi testében a szeretett tanítvány számára.” Ugyanolyan kapcsolatunk lehet Jézussal, mint Jánosnak volt. Neked ilyen kapcsolatod van Jézussal? Olyan közel vagytok egymáshoz, hogy úgy tudsz beszélgetni Vele, ahogy egy barátoddal tennéd? Tudod, hogy Ő szenvedélyesen szeret téged, hogy törődik veled, és meg akarja hallgatni mindazt, amit el akarsz mondani Neki? Oda tudod hajtani fejedet a keblére, s érezni a szívverését?

Jézus ilyen kapcsolatra vágyik veled.

János, akit a szeretett tanítványként ismertek, kétszer írt evangéliumában arról a pillanatról, amikor fejét egy bensőséges pillanatban Jézus keblére hajtotta (Jn 13,23. 25; 21,20) Különleges emlék volt ez János számára, ami biztosította arról, hogy tényleg egy olyan tanítvány volt, „akit Jézus szeretett”.

Forrás: http://velunkazisten.hu/book/Az_ures_szek

„Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok.” Fülöp megjegyezte: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég nekünk!” Jézus így válaszolt: „Már olyan régóta veletek vagyok, és nem ismersz engem, Fülöp? Aki engem lát, az látja az Atyát is.” (Jn 14,7-9)

Bruno Ferrero - Az anyóka, aki Istent várta

Élt egyszer egy idős asszony, aki nap, mint nap hosszú órákon keresztül alázatosan imádkozott. Egy nap Isten hangját hallotta, aki

így szólt hozzá:

- Ma eljövök, és meglátogatlak téged.

Képzeljétek csak el, micsoda örömet és büszkeséget érzett az asszony. Csinosítani kezdte otthonát, kitakarított, tésztát gyúrt és süteményt sütött. Aztán felvette a legjobb ruháját, és várni kezdte az Úr érkezését.

Egy kis idő múltán valaki kopogtatott az ajtaján. Az anyóka sietett, hogy ajtót nyisson.

De csak a szomszédasszony volt, aki egy kis sót akart kölcsön kérni. Az Anyó elküldte:

- Az Isten szerelmére, azonnal menj innen, most nincs időm erre a butaságra! Istent várom az otthonomba! Na, menj már!- és becsapta a megbántott asszony orra előtt az ajtót.

Kicsit később megint kopogtattak. Az asszony megnézte magát a tükörben, megigazította a ruháját és futott az ajtót nyitni. De ki volt az? Egy óriási kabátot viselő kisfiú, aki gombokat és szappant árult filléreért. Az öregasszony így tört ki:

-A Jóistent várom. Nincs egy csepp időm se. Gyere vissza máskor!- és a gyerek orrára csapta az ajtót.

Azután megint kopogtattak. Az öreganyó kinyitotta az ajtót, és egy rongyos, sápadt öregembert látott maga előtt.

- Egy szelet kenyeret, legyen akár száraz is... és ha megengedné, hogy egy pillanatra megpihenjek a lépcsőjén... - kérte könnyörögve az öreg.

- Ó, ne! Hagyj békén! Istent várom! És takarodj le a lépcsőmről! - mondta bosszúsan az öregasszony.

A szegény ember sántikálva odébbállt, az öreganyó pedig visszatért és várta az Istent.

Teltek az órák és a nap nyugovóra tért. Eljött az este és Isten nem érkezett meg. Az asszony mélyen csalódott. Végül úgy döntött, hogy nyugovóra tér.

Furcsamód rögtön elaludt és álmodni kezdett. Álmában megjelent neki a jóisten és ezt mondta:

- Ma háromszor jöttem el hozzád, és te háromszor utasítottál el.

Forrás:

<http://www.plebania.net/gyerekszoba/?op=viewmese&id=395>

Kép forrása: <http://butoraneten.hu/tukor/>

„Ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök, és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.

Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek!" Ekkor Tamás így szólt: „Uram, mi nem tudjuk, hogy hova megy; hogyan ismerhetnénk hát az utat?" Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” (Jn 14,3-6)

„Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket fogja végbevinni, amelyeket én cselekszem, sőt még nagyobbakat is tehet azoknál, mert én az Atyához megyek.” (Jn 14,12)

Mese nem csak gyerekeknek

Egyszer volt, hol nem volt.....

volt egyszer, valahol a világon egy csodálatos, szép, és gazdag ország. Ebben az országban nagyon boldogan éltek az emberek. Nem volt itt koldus, és nem voltak fegyverek. Ennek az országnak volt egy igazságos királya, aki jól ismerte alattvalóit, és gondoskodott róluk. Gondoskodott arról, hogy senki se éhezzen és gondoskodott békéről.

A gazdag ország királyának volt egy távcsöve. Ez nem akármilyen távcső volt. Ha belenézett, mindent látott, ami országában történt. Például azt is látta, amikor Annácska, egy kicsi lány az egyik legkisebb faluban beleesett egy pocsolóba. Látta vérző térdét, piszkos ruháját, de ami a legfontosabb, hogy látta könnyeit. Azonnal a legkedvesebb embereit küldte oda, akik megvigasztalták és hazavitték. Így működött ez a távcső.

Amikor a lencsét fényesre törölték, a király az országhatárokon túl is látott vele: idegen népeket, háborúkat, gazdagságot és szegénységet, betegséget, vidám és szomorú embereket. Egyszer felfedezett egy nagyon messzi országot, ahol az emberek szegényes viskókban laktak. Sok volt a beteg. A gyerekek állandóan veszekedtek, a felnőttek meglopták egymást és háborúskodtak. Veszélyes volt ott az élet. Az igazságos király nagyon megsajnálta őket és követeket küldött oda. A követeknek az volt a feladatuk, hogy megtanítsák az ott élőknek, hogyan lehet békében élni. De hamarosan, visszatértek és beszámoltak uralkodójuknak:

- Urunk, Királyunk, átadtuk üzenetedet, elmondtuk, hogy kössenek békét egymással, hogy katonák helyett orvosokat képezzenek ki, de nem hallgattak ránk. Mindent megmondtunk, Urunk, Királyunk, amit

ránk bízta, de az emberek nem voltak képesek megváltozni.

Elszomorodott az igazságos király, és szakadatlanul azon gondolkodott, hogyan segíthetne a veszélyes ország lakóin. Hirtelen mentő ötlete támadt. Azonnal hívta fiát, a kedves herceget, akinek kezébe adta a távcsövet. A fiatal ember arca tele volt együttérzéssel, amikor belenézett, majd édesapja megszólalt: - Jól figyelj rám. Hatalmas feladatot bízok rád. Sőt, azt hiszem, ez lesz életed legnagyobb feladata. A hercegi kiképzést már elvégezted, azon kívül megszerezted az orvosi diplomát. Nincs nálad alkalmasabb, akit a veszélyes országba küldhetnék, hogy ott is megváltozzon az élet. Megtennéd a kedvemért? - Természetesen, apám, hiszen magam is látom, milyen ott a helyzet. Mindent meg fogok tenni, hogy megmentsem azt a népet.

Néhány nap múlva elindult a királyfi az idegenbe. Megígérte apjának, hogy rendszeresen haza fog telefonálni. Azon kívül – a király állandóan kezében tartotta a távcsövet.

***

A Gyarló család ajtaján kopogtattak. Kis kunyhójuk, amit szeretettel bungalónak neveztek, az első volt a faluban. Mihály, a családfő, óvatosan kikukucskált egy résen a korhadt falon, mielőtt kinyitotta az ajtót. „Sosem lehet tudni.” Az ajtó előtt egy fiatal ember állt. - Mit akar? - mogorván szólt ki, de elcsodálkozott az idegen nyílt és szokatlanul kedves tekintetén. Kinyitotta az ajtót. - Jó napot kívánok! Külföldről jövök. A segítségére lenne szükségem. Mihály cinikusan válaszolt. - A segítségemre! Látszik, hogy nem ismeri az itteni szokásokat. Nálunk mindenki csak magának segít. Különben is, mit tudnék én magának segíteni?

- Tudja, tulajdonképpen munkát keresek.
- Munkát? Hát, nálunk olyan sok a munkanélküli. Még azt a kevés lehetőséget is el akarja venni a belföldiektől, ami maradt nekik?
- Nem, nem! Másképp értettem. Valami olyan feladatok keresek, amivel segíthetnék ennek az országnak. Azt gondoltam, öntől talán kaphatnék egy ki útmutatást olyan emberekhez, akiknek segítségre lenne szükségük.
- Hm. A szociális hivatalból jött? Vagy valami hasonló helyről? A hivatalnokokból elégünk van, vegye tudomásul!
- Nem vagyok hivatalnok. Tulajdonképpen – orvos vagyok.
- Ó! Orvos nagyon kellene – illetve nem! Nem tudom! Az idegen türelmesen várt, még mindig az utcán.
- Nos?”- kérdezte végül bátorítóan, amikor észrevette a férfi bizonytalanságát.
- Őszintén szólva, rögtön itt nálunk lenne tennivaló. Másrészt nem, mégsem. Mi nem tudunk fizetni.
- Nézze: az apám gazdag. A gazdag országból jöttem. Nem kell nekem a maguk pénze. Segíteni akarok. Mihály meghökken: „Idejön egy idegen fiatalember, aki azt állítja, hogy a segítségemre van szüksége, most pedig ő akar segíteni.” – de csak ennyit kérdezt:
  - Hogy-hogy?
- Tehát? Próbálkozna velem? Különben tovább megyek.
- Nem! Várjon! Csak nem értem az egészszet. Maga olyan különös, olyan idegen!
- Ó, azt megértem. Ha megengedi, többet mesélek magamról.

Hamarosan ott ült a herceg a Gyarló család szobájában és mesélt a gazdag országról, az igazságos királyról, aki nem más, mint az édesapja. Mesélt, mesélt: arról az országról, ahol az emberek barátságosak egymáshoz, ahol egymásra is gondolnak, nem csak saját magukra, ahol

az emberek szeretnek élni. Idővel már nemcsak Mihály hallgatta, hanem lassan odamerészkedtek a felesége és a gyerekek is.

- Az apám azért küldött, hogy ezt az életet hozzam ide is. De én magam is így akartam, ezért jöttem.

Így fejezte be beszámolóját a királyfi, és meglátta, hogy a gyerekszemekben kíváncsi vágyakozás támadt. Mihály megmutatta az idegennek – aki már nem is volt idegen – a gyerekek sebeit. Ezek a vérző sebek a sok verekedésből származtak. Amikor este tovább akart menni, könyörögtek a gyerekek:

- Maradj nálunk! Mesélj még az országodról!
- Jolán, az édesanya is kérlelte:
  - Igaz, hogy nem nagyon nagy a bungalownk, de mindent megtennénk, hogy otthon érezze magát.

Az orvos nem sokáig kérte magát, szívesen ott maradt. Ebből a találkozásból szoros barátság lett. Gyarló Mihály mindenkinek mesélt a vendégéről. Egyesek kinevették, mások intették, hogy jobban óvakodjon az idegenektől.

Néhányan azonban feltétlenül meg akarták ismerni a különös orvost. Aki belépett Gyarlóék házába, észrevette, hogy kellemes a hangulat. A gyerekek vidáman játszottak a szomszéd gyerekekkel. Kimaradtak az értelmetlen verekedések, így kevesebb lett a fájdalom is. Ha mégis veszekedtek, hamarosan kibékültek, lehetőleg még azon a napon. Csodálkoztak a szülők, és azon gondolkodtak, hogy ez a változás vajon az új orvoson múlik-e.

Olyan furcsa volt ez az ember, pedig nem is viselkedett furcsán. Azt állította, hogy egy csodálatos, gazdag országból jött, és mégis itt maradt ezen a lehetetlen helyen. Ezen kívül: nem tartotta magát többre, mint

másokat. Ugyan olyanná lett, mint a belföldiek. Szeretett együtt lenni a szomszédokkal és szívesen ünnepelt velük, ha alkalom volt rá. Mindenkihez egyformán volt kedves. Azokhoz is, akik nem érdemelték meg. Még azokhoz is, akikről mindenkinek rossz véleménye volt. Legtöbbször azonban úton volt, mint orvos.

Néhányan mégis haragudtak rá. Egyvalaki még meg is támadta, és meg akarta ölni. Hogy miért? Mert útjába állt, amikor ki akart rabolni másokat. Voltak, akik gyűlölték és azt állították, hogy kém és csak csellel akarja meghódítani az országot.

A szeretetre méltó orvos, aki sokkal többet tett, mint az orvosi szakmát, nem hagyta magát megtéveszteni. Tökéletesen végezte feladatát, amit apja rábízott. Állandó kapcsolatban volt vele. Ezáltal konzekvens és állhatatos tudott maradni. Most Mihály kunyhójában ült, körülötte néhány barátja. Egyikük megkérdezte:

- Tulajdonképpen miért teszed ezt? Miért vállalod ezt a nehéz életet, mikor sokkal könnyebb sorod lehetne? Miért? Miért hagytad el országodat értünk?

A herceg meleg hangon válaszolt:
- Mert már otthon láttalak benneteket. Mert apám látott benneteket, és ideküldött, ... és én magam is ide akartam jönni.

Egy másik halk hang tovább kérdezősködött:
- De hát nem bántad meg? Itt alig változott valami. Még mindig vannak

háborúk, még mindig vannak betegségek, még mindig van veszekedés. Nincs már rég elegend belőlünk?

Az orvos, aki sokkal több annál, újra megszólalt:
- Szeretek nálatok lenni, mert barátaim vagytok. Az igaz, hogy ebben az országban még sok minden beteges, veszélyes és békétlen. De nézzetek körül! Már elkezdődött egy új korszak: néhányan újra tudnak nevetni, egyesek már nemcsak magukra gondolnak, hanem egymásra. Némelyek meggyógyultak testben és lélekben. Bízatok bennem.

Aztán elhangzott az utolsó kérdés:

- Mindig nálunk maradsz?

- Bizonyos értelemben igen. Ma ezt még nem érthetitek. Feltétlen be kell töltenem küldetésem. Tudom, hogy még nagyon sok és nagyon nehéz feladat vár rám. De feltétlen meg akarom tenni. És azután, teljesen másképp, más módon, de mindig veletek leszek.

Forrás: <http://www.hajnalcsillag.net/forum/index.php?topic=610.60>

1. Kép forrása: <http://san-jose-city.evisos.co.cr/el-medico-a-su-alcance-para-su-bienestar-id-106465>

2. Kép forrása: <http://vadaszlap.hu/2015/11/24/kirandulok-turazok-figyelem/>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Fülöp megjegyezte: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég nekünk!” Jézus így válaszolt: „Már olyan régóta veletek vagyok, és nem ismeresz engem, Fülöp? Aki engem lát, az látja az Atyát is. Hogyan mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát?” (Jn 14,8-9)

Túrmezei Erzsébet: Lábnyomok

Álmomban Mesteremmel
tengerparton jártam, s az életem
nyomai rajzolódtak ki mögöttünk:
két pár lábnyom a parti homokon,
ahogy Ő mindig ott járt velem.
De ahogy az út végén visszanéztem,
itt-amott csak egy pár láb nyoma
látszott, éppen ahol az életem
próbás, nehéz volt, sorsom mostoha.
Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
"Amikor életem kezébe tettem,
s követődnek szegődtem Mesterem,
azt ígérted, soha nem hagysz el engem,
minden nap ott leszel velem.
S most visszanézve, a legnehezebb
úton, legkínosabb napokon át
mégsem látom szent lábad nyomát!

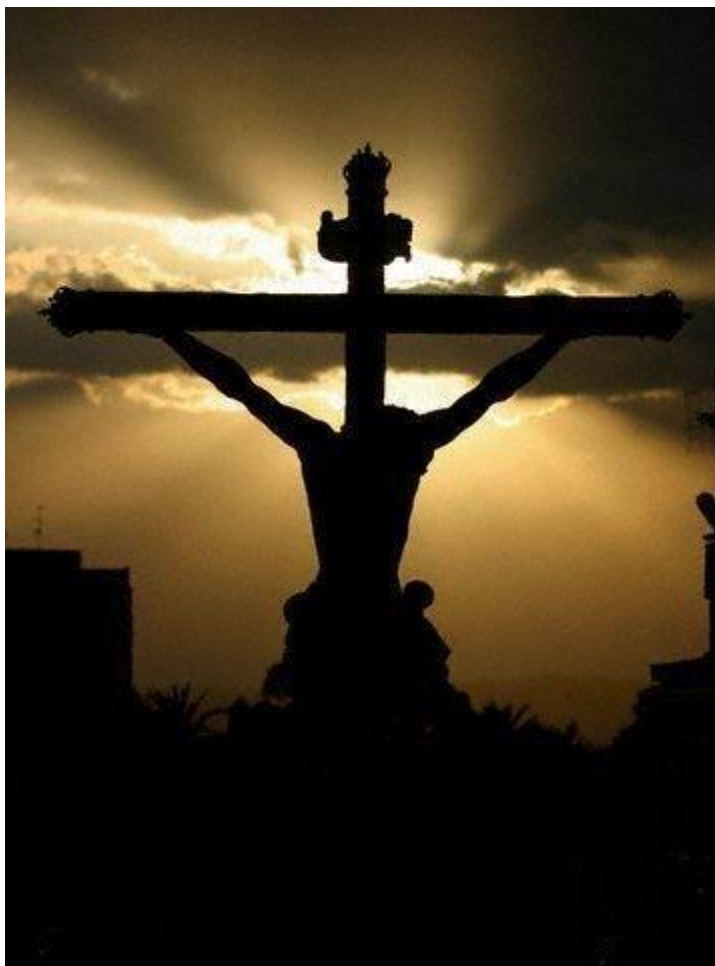
Csak egy pár láb nyoma
látszik ott az ösvényen.
Elhagytál a legnagyobb ínségben?"
Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
"Gyermekem, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
Azért látod csak egy pár láb nyomát,
mert a legsúlyosabb próbák alatt
téged vállamon hordoztalak!"

Forrás: <http://honlap.parokia.hu/lap/nyirturair-reformatus-egyhazi-kozseg/cikk/mutat/turmezei-e-versei/>

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

J. Simon Aranka - Uram, nézd (részlet)

Uram, én vak vagyok! Nézd, sírva bolyongok,
Mindenhol a konkolyt, a gázt veszem észre,
Mert nem csak szememmel, szívemmel se látok,
Ereimben folyik Bartimeus vére.
Nyomorom koldusé, szemeimen hályog,
Útszélre száműzve, kiáltozva várlak
Sötét éjszakámban utam nem találom,
Uram, mutasd fényed, add, hogy újra lássak!

Uram, béna vagyok! Nézd, csak
roskadozom,

Mert földhöz szegez tengernyi véres vétkem.
Önként élek gúzsban, mégis minden napon
A Siloe gyógyító vizét remélem.
Bűneim oly sokszor nyomták arcom sárba,
Hogy már nem maradt elég erőm felállni.

Szólj hozzám, gyógyíts, csak Te állíthatsz lábra!
Uram, bocsáss meg, taníts újra járni!

Forrás:

<http://jsimonaranka.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1100836>

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

25. zsoltár (részlet)

⁴Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!

⁵Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.

⁶Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.

⁷Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondolj rám, mert te jóságos vagy, Uram!

⁸Jó és igaz az ÚR, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat.

⁹Az alázatosakat igazságosan vezet, és az ő útjára tanítja az alázatosakat.

¹⁰Az ÚR minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.

¹¹A te nevedért, ó Uram, bocsásd meg bűneimet, mert sok van!

¹²Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza.

Jézus ezt felelte: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” (Jn 14,6)

Schvalm Rózsa – Fél szívvel nem lehet

Az Úr szava tán megbotránkoztat,
De igazsága lélek mélyére hat.
Mérlegeld hát, mi célja életednek,
Jézust követni, fél szívvel nem lehet.
Könnyelműen ne indulj ez útra,
Odaadás, a tanítványok sorsa.
Oldj el minden szálát, mi megkötöz,
Tedd le minden gondod, ami röghöz köt.
Amíg elkápráztat hatalomvágy,
És gazdagság, mit kínál a világ,
S mely tán elefántcsonttoronyba zár,
Nem lehetsz hűséges tanítvány.
Hogyha büszkeséged, önző éned
Apróra töretik próbák szikláján,
S ha újjáformál alkotód keze,
Akkor leszel hűséges tanítványá.
Felragyog akkor az Igaz Isten,
Lerombolva hamis istenképeket,

Felveszed önként, saját keresztet,
Édes, könnyű teher lesz az, Tenedek.
Újjászületve már új emberként,
Járhatsz utadon földi életedben,
Sugározva Isten szeretetét
Embertársaid felé, igaz szívvel.

Forrás:

http://www.refmarcali.sbp.hu/hpc/web.php?a=refmarcali&o=vers_Uhxx

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Mennyire járok a helyes úton?
- Mi az igazság?
- Mi az élet?
- Mi az út?
-

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk,

te megváltottál és gyermekeiddé fogadtál bennünket.

Tekints jóságosan szeretett fiadra,

és vezess el minket, Krisztusban hívőket

az igazi szabadságra és a mennyei dicsőségbe.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,

aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,

Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

"Irgalmas Jézusom, ha útként Általad, igazságban Veled jutok az életre Tebeléd, akkor Téged sehogyan se megkerülve válok Hozzád hasonlóvá. Kegyelméből használjon eszközként engem is az Atya, hogy szavaim és tetteim ne magamtól, hanem az Ő szent akaratából fakadjanak. Bármilyen jót teszek, Ő belőle induljon; bármit tűnök keserűséggel, az Ő elfogadásával tűrjem. Így készítsd elő kérlek helyemet a mennyei hazában! Ámen"

Vianney Testvérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- ~ Jézus Krisztus nekem is helyett készített Atyja országában.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Isten parancsait és törvényeit megtartva eljussak az Ő országába.
- Igazi hazámnak tekintem -e Isten országát?

